

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 2.3.2015

Čj. ČTÚ-104 960/2012-603

V řízení o rozkladu, který podala dne 4. 4. 2012 obchodní společnost

právně zastoupená JUDr. Hanou Závěskou, advokátkou, se sídlem Blahoslavova 186/II, 293 01 Mladá Boleslav, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti výrokům II. a III. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro východočeskou oblast, ze dne 21. 3. 2012, čj. ČTÚ-102 631/2009-636/V.vyř., o návrhu obchodní společnosti [redacted] účastníkovi, kterým je [redacted]

[redacted] ve věci sporu o zaplacení dlužné ceny za veřejně dostupnou službu elektronických komunikací ve výši 3.066,93 Kč s úrokem z prodlení a smluvní pokuty ve výši 1.050,- Kč s úrokem z prodlení u telefonní stanice č. [redacted] vydávám podle § 123 odst. 1 a § 129 odst. 1 a 4 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), a po projednání v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 4 správního řádu se napadený výrok II. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro východočeskou oblast, ze dne 21. 3. 2012, čj. ČTÚ-102 631/2009-636/V.vyř., ruší a řízení se v této části zastavuje.
- II. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se napadený výrok III. rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu, odboru pro východočeskou oblast, ze dne 21. 3. 2012, čj. ČTÚ-102 631/2009-636/V.vyř., mění tak, že nově zní: [redacted] je podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit navrhovateli, obchodní společnosti [redacted] náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva

a náklady právního zastoupení ve výši 1.638,40 Kč, a to vše do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. [REDAKCE] pod variabilním symbolem č. [REDAKCE]

III. Žádnému z účastníků řízení se náhrada nákladů řízení o rozkladu nepřiznává.

Odůvodnění:

Obchodní společnost [REDAKCE]

[REDAKCE] právně zastoupená JUDr. Hanou Záveskou, advokátkou, se sídlem Blahoslavova 186/II, 293 01 Mladá Boleslav (dále jen „navrhovatel“), podala návrh na zahájení správního řízení ve věci zaplacení dlužné ceny za veřejně dostupnou službu elektronických komunikací ve výši 3.066,93 Kč s úrokem z prodlení a smluvní pokuty ve výši 1.050,- Kč s úrokem z prodlení u telefonní stanice č. [REDAKCE]

Jako odpůrce byla označena paní [REDAKCE] [REDAKCE] (dále jen „odpůrce“). Návrh byl doložen kopií smlouvy o postoupení pohledávky obchodní společností [REDAKCE]

(dále jen „poskytovatel“) na navrhovatele, kopií žádosti o poskytování služeb elektronických komunikací – účastnické smlouvy, kopiemi dlužných vyúčtování, kopií vyúčtování smluvní pokuty, kopií oznámení o postoupení pohledávky a plnou mocí advokátky.

Smlouvou o postoupení pohledávek převedla obchodní společnost [REDAKCE] [REDAKCE] a.s. pohledávku za odpůrcem na navrhovatele. Tato skutečnost byla odpůrci oznámena dopisem. Aktivní legitimace navrhovatele tak byla v tomto řízení prokázána.

Navrhovatel opírá nárok na zaplacení dlužné částky o smluvní vztah, vzniklý na základě výše uvedené žádosti o poskytování služeb elektronických komunikací (dále jen „smlouva“). Součástí smlouvy bylo i ujednání o Speciální nabídce, na základě které se odpůrce zavázal využívat zvýhodněný tarif. Odpůrce nevyužíval služeb poskytovatele po stanovenou dobu, a proto poskytovatel požadoval po odpůrci zaplacení smluvní pokuty ve výši uvedené ve Speciální nabídce podle čl. 11.4 a 11.6 Všeobecných podmínek poskytování služeb elektronických komunikací (dále jen „Všeobecné podmínky“).

Český telekomunikační úřad, odbor pro východočeskou oblast, vydal dne 21. 3. 2012 rozhodnutí čj. ČTÚ-102 631/2009-636/V.vyř., kterým ve výroku I. přiznal navrhovateli částku ve výši 3.066,93 Kč s úrokem z prodlení za dlužné ceny. Výrokem II. nevyhověl návrhu navrhovatele na zaplacení smluvní pokuty ve výši 1.050,- Kč s úrokem z prodlení. Výrokem III. pak bylo rozhodnuto o nákladech řízení, přičemž navrhovateli byla přiznána náhrada ve výši 1.626,51 Kč.

Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel včasný rozklad, ve kterém vyslovil nesouhlas s právním posouzením nároku na úhradu smluvní pokuty. Navrhl proto, aby rozkladový správní orgán napadené rozhodnutí v jeho výrocích II. a III. zrušil a vrátil věc správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

Správní orgán I. stupně neshledal důvod pro postup podle § 87 správního řádu (autoremedura) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu správní spis postoupil odvolacímu správnímu orgánu. Podle § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích o rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje předseda Rady ČTÚ (dále jen „rozkladový správní orgán“).

Předně nutno konstatovat, že uplatněný rozklad navrhovatele napadá toliko výroky II. a III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Ve smyslu § 82 odst. 3 správního řádu nenapadený výrok I. rozhodnutí nabyl právní moci a stal se vykonatelným.

Navrhovatel ve vyjádření doručeném správnímu orgánu dne 9. 4. 2014 uvedl, že bere svůj návrh na zahájení správního řízení v části ohledně smluvní pokuty zpět, podáním ze dne 29. 5. 2014 vzal navrhovatel zpět i příslušenství k výše zmiňované smluvní pokutě. Uvedl, že reagoval na vývoj stávající judikatury ve věci smluvních pokut uplatňovaných ve správních řízeních u Českého telekomunikačního úřadu. Tato judikatura nebyla navrhovateli v době podání návrhu známa.

Podle ustanovení § 45 odst. 4 správního řádu *může žadatel (zde navrhovatel) zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět; toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně do zahájení odvolacího řízení*. Navrhovatel oznámil správnímu orgánu I. stupně zpětvzetí svého návrhu dne 30. 4. 2014, tj. po zahájení řízení o rozkladu. Zpětvzetí je tedy přípustné.

Podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu *správní orgán usnesením řízení o žádosti zastaví, jestliže žadatel vzal svou žádost zpět; jestliže je žadatelů více, musí se zastavením souhlasit všichni žadatelé; ve sporném řízení správní orgán řízení nezastaví, pokud se zpětvzetím odpůrce z vážných důvodů nesouhlasí*.

Jestliže rozkladový správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, podle ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu bez dalšího napadené rozhodnutí zruší a řízení zastaví. Takovým důvodem je zpětvzetí návrhu navrhovatele, neboť tento úkon je důvodem pro zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu.

Rozkladový správní orgán dopisem ze dne 5. 2. 2015 vyzval odpůrce k vyjádření se k částečnému zpětvzetí návrhu a zároveň jej upozornil, že pokud se nevyjádří, rozkladový správní orgán bude mít za to, že odpůrce nemá žádné vážné důvody se zpětvzetím nesouhlasit. Odpůrce se k částečnému zpětvzetí návrhu a zastavení řízení nevyjádřil, rozkladový správní orgán tak má za to, že s takovým postupem souhlasí. Vzhledem k tomu,

že navrhovatel vzal zpět svůj návrh v rozsahu smluvní pokuty ve výši 1.050,- Kč s příslušenstvím a odpůrce se zpětvzetím souhlasil, rozkladový správní orgán upustil od přezkumu napadeného výroku II. rozhodnutí a bez dalšího tento výrok zrušil s tím, že předmětné sporné řízení o návrhu na zaplacení smluvní pokuty ve výši 1.050,- Kč s příslušenstvím za porušení podmínek smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací podaném navrhovatelem vůči odpůrci, se současně zastavuje.

K navrhovatelem požadovanému přiznání náhrady nákladů prvostupňového správního řízení v plné výši poznamenává rozkladový správní orgán následující.

Podle poslední věty § 129 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích Úřad přiznává náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.

Dle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává Úřad účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může Úřad náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu Úřad přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze Úřadu.

Na základě podaného rozkladu a částečného zpětvzetí návrhu byl v souladu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí, přesněji jeho výroku III. a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, a dále v souladu s ustanovením § 141 odst. 9 správního řádu jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu.

Předně rozkladový správní orgán konstatuje, že je nutné se ztotožnit s napadeným výrokem III. správního orgánu I. stupně, který přiznal navrhovateli poměrnou náhradu nákladů řízení vzhledem k pouze poměrnému (částečnému) procesnímu úspěchu navrhovatele ve věci, konkrétně v rozsahu 49 % (74,5 % úspěch navrhovatele oproti 25,5 % úspěchu odpůrce). Náhradu nákladů řízení ovládá zásada úspěchu ve věci doplněná zásadou zavinění, přičemž za zavinění je nutno považovat takové chování účastníka, jehož následkem je zastavení řízení. Tímto chováním účastníka je nepochybně návrh na částečné zpětvzetí návrhu (nároku) učiněný nikoli pro chování odpůrce.

S přihlédnutím k soukromoprávní povaze sporného správního řízení lze v daném případě přiměřeně aplikovat právní zásady občanského soudního řízení, které se uplatní v případech zastavení řízení pro zpětvzetí návrhu. K tomu pak rozkladový správní orgán odkazuje na komentář k analogickému ustanovení v zákoně č. 99/1963 Sb., občanský

soudní řád (§ 146 odst. 2), kdy autoři v publikaci Drápal, L.; Bureš, J. a kol.: Občanský soudní řád I. § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009 (dále jen „Komentář“) konstatují na straně 990 následující: „*Je-li důvodem zastavení řízení zpětvzetí návrhu, žalobce (navrhovatel) nezavinil zastavení řízení, jestliže vzal zpět návrh, který byl podán důvodně, pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení). Aby se při zpětvzetí žaloby (nebo jiného návrhu na zahájení řízení) nejednalo o zavinění žalobce (jiného navrhovatele), musí být splněny zároveň obě podmínky: 1) žaloba (jiný návrh) byla podána důvodně a 2) ke zpětvzetí došlo pro chování žalovaného (jiného účastníka řízení).*“

Dále je v Komentáři na téže straně výslovně uvedeno, že „*chováním žalovaného může být i něco jiného než poskytnutí právě toho, co bylo žalobním (nebo jiným) petitum uplatněno. To ovšem neznámá, že by jakékoliv chování žalovaného mohlo být vykládáno jako příčina zpětvzetí žaloby (jiného návrhu na zahájení řízení).*“ Na straně 991 Komentáře se potom dodává, že „*musí být postaveno napevno, že důvod, pro nějž byla žaloba (jiný návrh) podána, tak jak je vyjádřen v žalobě (jiném návrhu), byl následným chováním žalovaného uspokojen. Použití § 146 odst. 2 věty druhé přichází v úvahu jen tehdy, je-li příčinou zpětvzetí výlučně chování žalovaného (jiného účastníka řízení). Jsou-li zároveň splněny obě podmínky (žaloba byla podána důvodně a ke zpětvzetí došlo pro chování žalovaného), má žalobce (navrhovatel) právo, aby mu žalovaný nahradil náklady, které účelně vynaložil na uplatňování svého práva. Jestliže není důvod k postupu podle § 146 odst. 2, platí, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jež bylo zastaveno (§ 146 odst. 1 písm. c).*“

Podobný závěr jako autoři Komentáře vyslovil taktéž Ústavní soud, když v nálezu sp. zn. I. ÚS 315/07 uvedl, že „*pokud pouze jedna procesní strana zaviní, že řízení je zastaveno, a proto o věci nemůže být meritorně rozhodnuto, a tím zjištěno, zda návrh byl podán důvodně, vzniká jí zásadně povinnost nahradit druhé procesní straně náklady řízení*“.

Vzhledem k uvedenému nelze vyhovět žádosti navrhovatele uvedené v textu částečného zpětvzetí návrhu ohledně přepočítání přiznané náhrady nákladů prvostupňového řízení, pokud mu nebyla přiznána náhrada nákladů řízení v plné výši, a to především z toho důvodu, že svým návrhem na zahájení řízení sám navrhovatel zároveň vymezil rozsah správního řízení. Součástí tohoto nároku přitom byl rovněž nárok na smluvní pokutu ve výši 1.050,- Kč s příslušenstvím. Pokud následně vzal navrhovatel v části nároku na smluvní pokutu návrh z vlastní vůle – a to z důvodu znalosti aktuální judikatury a rozhodovací praxe Českého telekomunikačního úřadu ve věci smluvních pokut (tj. evidentně bez jakéhokoli přičinění na straně odpůrce) - zpět, pak nepochybně v této části merita věci úspěch neměl. Tento závěr je zcela v souladu se zásadou vyjádřenou v ustanovení § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích.

S patřičným zohledněním výše uvedeného je nezbytné dospět k závěru, že z důvodu pouze poměrného úspěchu navrhovatele náleží po právu navrhovateli toliko 49 % z náhrady nákladů řízení požadované navrhovatelem v návrhu na zahájení správního řízení. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno dne 21. 3. 2012, a výše sazby daně z přidané hodnoty byla tudíž vyčíslena s ohledem na tehdy účinnou právní úpravu sumou 20 %.

Vzhledem ke změně základní sazby daně z přidané hodnoty z 20 na 21 %, která nabyla účinnosti dne 1. 1. 2013, je tedy namístě při konstatování o věcné správnosti napadeného výroku III. o nákladech řízení u správního orgánu I. stupně změnit celkovou přiznanou částku za náklady právního zastoupení ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu z částky 1.625,51 Kč na částku 1.638,40 Kč. Jelikož je právní zástupkyně v řízení procesně úspěšnějšího navrhovatele prokazatelně plátcem daně z přidané hodnoty, je správní orgán povinen přiznat jí (poměrnou) náhradu nákladů právního zastoupení včetně daně z přidané hodnoty ve výši sazby účinné ke dni vydání konečného rozhodnutí ve věci (tj. ke dni vydání rozhodnutí, proti němuž se již nelze odvolat).

Z těchto důvodů je namístě rozklad navrhovatele do výroku III. posoudit jako nedůvodný, přičemž napadený výrok III. rozhodnutí správního orgánu I. stupně je rozkladovým správním orgánem potvrzen jako věcně správný (pouze s úpravou aktuálně účinné základní sazby DPH).

Ve světle výše uvedených argumentů je namístě posoudit procesní úspěch navrhovatele v řízení o rozkladu totožně s posouzením jeho procesního úspěchu v řízení u správního orgánu I. stupně. K výroku III. o náhradě nákladů rozkladového řízení je třeba konstatovat, že podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích Úřad přiznává účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Posouzení důvodů zpětvzetí návrhu je potom klíčové pro výrok o náhradě nákladů řízení, neboť náhrada nákladů sporného řízení je ovládána zásadou úspěchu ve věci, která je modifikována zásadou zavinění. V dané věci lze mít za to, že zastavení řízení zavinil navrhovatel, který vzal návrh zpět bez sdělení důvodu, a proto mu náhrada nákladů rozkladového řízení nepřísluší. Ze správního spisu potom nevyplývá, že by nějaké náklady vznikly odpůrci jako procesně úspěšnému účastníkovi, který ani žádnou náhradu nákladů řízení neuplatnil, a proto rozkladový správní orgán ve výroku III. rozhodl tak, že žádnému z účastníků nepřiznal nárok na náhradu nákladů řízení o rozkladu.

S ohledem na vše výše uvedené jsem na základě svého oprávnění podle § 123 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu